

'Ανοιχτή 'Επιστολή προς τά μέλη
τῆς Βουλῆς τῶν 'Αντιπροσώπων

Πρὶν δύο περίπου χρόνια, ἔστω καὶ μέ εἴκοσι χρόνια καθυστέρηση, ἡ Βουλή εἶχε τὸ θάρρος νὰ εἰσηγηθεῖ νὰ τιμᾶται ἡ 1η τοῦ 'Οκτώβρη σάν ἡμέρα τῆς Κυπριακῆς 'Ανεξαρτησίας. Αὐτὴ ἡ πρωτοβουλία ἐκ τῶν ὑστέρων ἐκρῖθηκε σάν μιὰ πολὺ σωστὴ ἐνέργεια ἀπὸ τὴν συντριπτικὴ πλειοψηφία τοῦ λαοῦ, κι' αὐτὸ παρά τὸ γεγονὸς ὅτι στὴν 'Ημέρα δέν ἔχει ἀκόμα δοθεῖ ἡ πρέπουσα σημασία καὶ αὔγλη.

Σήμερα ὁ ΝΕΟΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ καλεῖ τὴ Βουλή νὰ κάμει ἄλλο ἓνα "θαρραλαῖο" βῆμα καὶ νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὴν 'Εκτελεστικὴ 'Εξουσία νὰ σταματήσῃ ἡ ἀνάκρουση τοῦ 'Ελληνικοῦ 'Εθνικοῦ Ὑμνου, τόσο ἀπὸ τὸ Ρ.Ι.Κ. ὅσο καὶ κατὰ τὶς διάφορες ἐπίσημες τελετὲς ἢ ἐκδηλώσεις τοῦ Κράτους. Στὴν καλύτερη τῶν περιπτώσεων, ἡ συνέχιση τῆς ἀνάκρουσης τοῦ 'Ελληνικοῦ 'Εθνικοῦ Ὑμνου εἶναι κατάλοιπο μιᾶς συναίσθηματικῆς ἀνάγκης πού ξεπήδησε μέσα ἀπὸ τὸν ἀγῶνα τοῦ λαοῦ γιὰ ἀποαποικιοποίηση καὶ πού βρῖσκει τὶς ρίζες τῆς σέ σοβαροὺς ἱστορικοὺς λόγους, πού σήμερα ὁμως ἔχασαν πιά τὴν ἐπικαιρότητά τους.

Οἱ συνθήκες ἔχουν ἀλλάξει, οἱ ὁραματισμοὶ πολλῶν δεκάδων χρόνων ἀνήκουν πιά στὸ παρελθόν καὶ ἡ ἀνάγκη γιὰ προσέγγιση τῶν δύο κοινοτήτων τῆς χώρας προβάλλει πολὺ πλεονεκτήματα παρά ποτὲ ἄλλοτε. Ἔφτασε πιά ἡ ὥρα νὰ ἀποδείξουμε ἔμπρακτα ὅτι ὑπάρχει συνέπεια μεταξὺ τοῦ τὺ λέγουμε καὶ τοῦ τὺ πράττουμε. Τὴν πρωτοβουλία γιὰ μιὰ τέτοια ἐνέργεια μπορεῖ καὶ πρέπει νὰ πάρει ἡ Βουλή.

Εἶναι γνωστὲς οἱ ἀρνητικὲς ἐπιπτώσεις τοῦ 'Ελληνικοῦ 'Εθνικοῦ Ὑμνου πάνω στὴ μάζα τῶν Τουρκοκυπρίων μέ τοὺς ὁποῖους ἐπιδιώκεται προσέγγιση καὶ συμφιλίωση. Εἶναι γνωστὴ καὶ ἡ τακτικὴ τῆς ἐκμετάλλευσης ἀπὸ μέρους ἐκείνων τῶν Τουρκοκυπρίων πού στόχος τους εἶναι ἡ παρεμπόδιση τῆς προσέγγισης καὶ συμφιλίωσης. Πέρα ὁμως ἀπ' αὐτὸ, τὸ θέμα τοῦ 'Ελληνικοῦ 'Εθνικοῦ Ὑμνου, δέν συνάδει οὔτε κἄν μέ τὴν στοιχειώδη νοημοσύνη τοῦ μέσου 'Ελληνοκυπρίου νὰ ἐπιτρέπει ὅτι εἶναι γιὰ τὸν ἴδιο σεβαστὸ καὶ ἀξιαγάπητο νὰ μετατρέπεται ἀπὸ τοὺς ἀντιπάλους του, μέ τὴν ἴδια του τὴ βοήθεια, σέ ὄπλο πού νὰ στρέφεται τελικὰ ἐναντίον του. Χωρὺς νὰ ἐνισχύει καθόλου τὸ φρόνημα τοῦ 'Ελληνοκυπρίου, ἡ ἀνάκρουση τοῦ 'Ελληνικοῦ Ὑμνου, ἀποτελεῖ ἀνασχετικὸ παράγοντα στὴν προσπάθεια γιὰ προσέγγιση τῶν δύο κοινοτήτων καὶ δημιουργεῖ τὸ λιγότερο δυσκολοαπάντητα ἐρωτήματα στοὺς φίλους τῆς Κύπρου στὸ ἐξωτερικὸ, ὅταν οἱ τελευταῖοι προσπαθοῦν νὰ προβάλλουν τὸ ἀνεξάρτητο καὶ τὰ κυριαρχικὰ τῆς δικαιώματα.

'Αναμένει ὁ Λαὸς ἀπὸ τοὺς ἡγέτες του ὑπευθυνότητα ἓνα συνδυασμὸ δηλαδὴ σεβασμοῦ γιὰ τὶς καταβολές τῶν κατοίκων τῆς Κύπρου ταυτόχρονα ὁμως συνέπειας καὶ σωφροσύνης μπροστὰ στοὺς κινδύνους καὶ τὶς ἐπιζήμιες ἐπιπτώσεις μιᾶς ἐξωπραγματικῆς πολιτικῆς πού σέ τελικὴ ἀνάλυση μπορεῖ καὶ νὰ ἐρμηνευτεῖ σάν ἀπειλὴ γιὰ τὴν Τουρκοκυπριακὴ κοινότητα αὐτοῦ τοῦ τόπου. Ἄς ἀναλογιστοῦν οἱ ἔντιμοι Κύριοι τῆς Βουλῆς πῶς θὰ ἀντιδρῶσαν οἱ ἴδιοι, ἂν οἱ ρόλοι καὶ οἱ ὄροι ἦσαν ἀντίστροφοι. Τότε ἴσως νὰ ἀρχίσει τὸ πρόβλημα νὰ γίνεται πλεονεκτήματα...

'Ο Λαὸς, μαζί μέ τὸν ΝΕΟΚΥΠΡΙΑΚΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟ, ἀναμένει ἔργα.